

## Brief voor de advent 2022

Het was een volle kamer. En het was een gezellige avond. Vijf alleenstaande moeders met samen een tiental kinderen schoven aan tafel. In het kader van de 108<sup>ste</sup> *Werelddag voor Migranten en Vluchtelingen* nodigde ik hen uit voor een avondmaal in het bisschopshuis. We kookten voor hen een eenvoudig menu: hapjes op een stokje als voorgerecht, bulgur met tomatensaus en balletjes als hoofdschotel en een stukje taart als dessert. Er kwamen veel verhalen naar boven, bewogen verhalen. De moeders verblijven met hun kinderen in *De Overzet* of *De Overstap*, twee opvanghuizen in Antwerpen voor alleenstaande vrouwen, met of zonder kinderen, zonder wettig verblijf, met medische zorgen en een verhoogde kwetsbaarheidsproblematiek. Tijdens de advent wil ik dit initiatief herhalen: mensen uit de rand uitnodigen voor een avondmaal, iets lekkers voor hen koken, naar hen luisteren en samen een gezellige avond doorbrengen. Wie zal ik uitnodigen? Misschien een paar moeders met kinderen uit Oekraïne, op de vlucht voor de oorlog. Het wordt hun eerste Kerstmis als vluchteling, zonder echtgenoot of vader aan tafel.

Graag wil ik je uitnodigen om hetzelfde te proberen, tijdens de advent. Niet meer dan dit: een paar mensen uitnodigen aan tafel en iets lekkers voor hen koken. Je hoeft niets anders te doen dan elke avond. Behalve dan wat meer porties voorzien en wat extra borden op tafel. En rondkijken wie je kan uitnodigen uit je buurt om met jou of je gezin aan tafel te gaan. Je hoeft er geen formulier voor in te vullen of belasting op te betalen! Het behoort tot de tafelregels die Jezus ons meegeeft, de tafelregels van het Rijk Gods: *Wanneer u mensen uitnodigt bij u thuis te komen eten, vraag dan niet uw vrienden, broers, familieleden of rijke bureu. Want die kunnen u op hun beurt ook weer uitnodigen. Nodig in plaats daarvan de armen, kreupelen, lammen en blinden uit. Die mensen kunnen u niets teruggeven. Daarom zal God u belonen als de rechtvaardigen weer levend worden* (Lc 14, 12-14).

Zijn er nog niet voldoende acties voor het goede doel tijdens de kersttijd? Toch wel. Hoeveel overschrijvingsformulieren vallen in december niet in de bus! Of hoeveel solidariteitsacties verschijnen dan niet op het beeldscherm! Ons hart loopt even warm en we zijn bereid tot een mild gebaar of een gulle gift. Daarvoor dient de jaarwisseling. Echter, er is een groot verschil tussen een financiële bijdrage en een persoonlijk contact, tussen een actie en een ontmoeting, tussen iemand helpen op afstand en iemand ontvangen bij je huis. Met een bijdrage heb je ongetwijfeld een goede daad verricht, maar heb je nog niemand ontmoet. Je hebt nog niemand de hand geschud. Eigenlijk heb je nog geen risico genomen. Het risico van iemand die in je ogen kijkt, die een onverwacht verhaal meebrengt of die een vreemde taal spreekt. Bovendien moet je aan het einde van de avond weer van elkaar afscheid nemen. En wat zeg of beloof je elkaar dan? Ook dat is een risico. Een ontmoeting is nooit vrijblijvend, en net daarom zo uitdagend!

Dat is trouwens de kern van het kerstverhaal. In de kribbe ligt geen boek of folder, zelfs geen overschrijvingsformulier, maar een kind! God ligt er, niet als een boodschap of een uitnodiging, maar als een nieuwe mens. Hij treedt onze woonruimte binnen. Hij kijkt ons aan en steekt zijn hand naar ons uit. Meer dan steun, vraagt hij om gastvrijheid. Jezus ontvangen als een nieuwe mens: dat is Kerstmis vieren. En hoe nieuwe mensen te ontvangen, dat kunnen wij oefenen in de advent. Graag nodig ik je uit om tijdens de advent enkele nieuwe mensen aan tafel uit te nodigen, bij jou thuis, waar straks de kerststal staat. Dan weten we met Kerstmis weer waarover gesproken! Ik wens je voor nu een gezegende advent.

+ Johan Bonny  
Bisschop van Antwerpen

